

[หน้า 26]

แบบจำลองการพยากรณ์ภาวะความล้มเหลวทางการเงินวิธีวิเคราะห์จำแนกประเภท

ปานรดา พิลาศรี

คร.มณฑกา ผดุงสิทธิ์

สัญญาณเตือนภัยที่ใช้ในการพยากรณ์ภาวะความล้มเหลวทางการเงินนั้น ควรมีความแม่นยำ ทึงตรงและสามารถบ่งชี้ถึงสถานะการเงินของกิจการในอนาคตได้ เพื่อช่วยในการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร รวมถึงผู้ที่สนใจในผลการประกอบการของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความสำคัญดังกล่าว จึงมีการวิจัยจำนวนมากที่ได้พยายามพัฒนาแบบจำลองเพื่อใช้พยากรณ์ความเป็นไปได้ของภาวะความล้มเหลวขององค์กร ถึงแม้ว่าเทคนิคในการพยากรณ์ภาวะความล้มเหลวทางการเงินของธุรกิจจะมีหลายวิธี แต่วิธีการวิเคราะห์แบบจำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ยังคงเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมเนื่องจากแบบจำลองที่ได้มีความแม่นยำค่อนข้างสูง ต้นทุนต่ำ ประหยัดเวลา รวมถึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ง่าย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ขยายขอบเขตมาจากงานวิจัยของประเสริฐ ถิ่นพิทา และมนวิกา ผดุงสิทธิ์ (2552) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงิน และตัวแปรตามที่เป็นภาวะความล้มเหลวและไม่ล้มเหลวของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ (ยกเว้นกลุ่มธุรกิจการเงิน ได้แก่ ธนาคาร บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทประกันภัยและประกันชีวิต) ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2553

ผลการศึกษาพบว่า มีตัวแปรอิสระ 4 อัตราส่วนที่มีผลต่อการจำแนกกลุ่มระหว่างบริษัทที่กำลังจะประสบความล้มเหลวทางการเงินคือ กำลังจะถูกจัดเข้าอยู่ในหมวด REHABCO และบริษัทที่ดำเนินการในหมวดปกติ (Non-REHABCO) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย เงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขาย อัตราการหมุนของสินทรัพย์รวม และ อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อหนี้สินรวม โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรในสมการจำแนก สามารถจำแนกกลุ่มบริษัทได้ถูกต้องร้อยละ 97.4 นอกจากนี้ ยังพบว่า ข้อมูลงบการเงินในปีก่อนที่บริษัทจะถูกจัดให้อยู่ในหมวด REHABCO 1 ปีสามารถบ่งชี้ลักษณะของประชากรได้ดีกว่า ข้อมูลงบการเงินในปีก่อนที่บริษัทจะถูกจัดให้อยู่ในหมวด REHABCO 2 ปี

คำสำคัญ: แบบจำลองการพยากรณ์ภาวะความล้มเหลวทางการเงิน วิธีวิเคราะห์จำแนกประเภท

Early warning financial-distress model should be precise, accurate, and be able to signal a firm's future financial health. These qualifications will enhance the efficiency of decision making of management and those who are interested in firm performance. The importance of bankruptcy model is well recognized. Many researchers attempt to develop bankruptcy model to predict corporate financial distress. Despite the variety of approaches used in failure prediction, discriminant analysis still dominate due to its high classification accuracy, low cost, time saving, and convenience in application in solving problems.

This paper extends study of Leelahavas et al. (2009). The paper presents some empirical results of a study regarding financial ratios as predictors of corporate failure of Thai listed companies during 2004–2010, excluding financial industry group such as banking, insurance, and finance & securities.

The results of the study indicate that 4 financial ratios were determined significant out of 21 ratios utilized in this analysis to discriminate among failed (REHABCO) and non-failed (Non-REHABCO) companies. These ratios include net working capital to total assets ratio, operating profit margin, total assets turnover, and earnings before interest and tax to total debt ratio. The model has an overall predictive accuracy of 93.4%. In addition, the evidence shows that the model performs better with financial information a year ahead of the event than two-year ahead financial ratios.

Key Words: Bankruptcy Prediction Model Using Discriminant Analysis